

Herbie på tur

For lang tid siden snakkede min far og ham jeg er født hos i Norge sammen om at de skulle tage på udstilling til Østerrig, og hvis jeg opførte mig ordentlig, ville de gerne tage mig med. Som sagt så gjort tog vi af sted. De havde fundet ut af at tage min lillesøster Alina og Pretty fra Norge med., men det gjorde ikke noget, for så havde jeg selskab på turen. Vi skulle køre 1200 km, men havde en overnatning på vej derved, og det kende jeg godt, for der havde vi boet før når vi havde været i Østerrig på udstilling.

Næste dag kørde vi til Wien, og lige lidt udenfor i en lille forstadsby der hed Gross-Enzersdorf, fandt vi det hotell som vi skulle bo på mens der var udstilling. Det var flot, og så var der 50 meter til ringen.

Om eftermiddagen gikk vi nogle dejlige turer langs med Ober Donau, og jeg mødte nogle Østerrigske piger som var så dejlige og snuse til. Om aftenen skulle far til middag med de andre udstillere, så der var jeg på værelset med lillesøster og vores Norske jente.

Næste morgen var det den store dag, jeg tror far var lidt nervøs, for han var meget tidlig oppe. Det var også en spændende dag, for far havde fortalt mig, at hvis jeg var dygtig og fik et CACA til, så ville jeg blive Østerigsk Champion, man skal nemlig have 4 CACA'er i Østerig for at blive Champion, så det var med at opføre sig ordentlig, og gøre hva han sagde. Far havde fået at vide om aftenen, at der var 16 Wheaten tilmeldt, og jeg forstod ikke hva de sagde, for der var hunde fra Østerig, Ungarn, Tsjekkoslovakiet, Tyskland, Norge og Danmark.

Jeg var den første af os tre der skulle ind i ringen, og jeg syntes at far blev mere og mere nervøs, og det var længe han stod og redte mig op, men endelig kom det, jeg blev kaldt ind og fik mit CACA, så far råbte højt af glæde. Men jeg skulle ind igjen med de andre hanner, og her vandt jeg også, så jeg blev bedste Wheatenhan. Da jeg skulle ind og kæmpe om den bedste Wheaten, var Dommer Margarete Huber som var fra Østerig mest glad for Tæven som var en dejlig pige fra Tsjekkoslovakiet og vist nok hed Antoanett Queen Wheaten Darling, men hun var altså også flot. Min lillesøster klarede sig også godt, når man tænker på at det var første gang hun var med på tur, hun blev nemlig bedste unghund. Vores Norske jente Pretty klarede sig også godt i sin klasse, men blev slået senere. Jeg fik også en stor pokal, fordi jeg blev Klubsieger og lillesøster blev Klubjungensieger, så vi havde nogle flotte pokaler at tage med hjem. Lillesøster skulle i ringen igjen som bedste Wheaten unghund, her blev hun udtaget som de 4 bedste. Men i Østerig er det kun nr. et der får præmiering, men det syntes jeg da var flot.

Da vi var helt færdige snakkede far og Roy fra Norge kun om Grose Beer, og som dagen skred frem blev de bedre og bedre til at tale Tysk, for der kom mange hen og sagde til lykke til mig, og jeg tror at far måtte købe mange Grose Beer. Da udstillingen var færdig, var der sen frokost med alle udstillere og alle Dommerne, der var nemlig også en fra Ungarn Zsuzanna Petik og en mer fra Østrig Susanne Kurato, men her måtte jeg godt komme med, og det var et dejligt sted med god mad også til mig, for fars Wienersnitschel var større end tallerkenen, så vi delte lidt. Det blev ikke så sent den dag, for vi skulle kjøre hjem den næste dag. Det var en dejlig tur hjemover.

Når nu i firbenede læser det her, så tag og hank op i jeres tobenede og fortæl dem at en Wheaten er dejlig at have med på rejser, og når far og mor går ind på en fortovscafe kan vi sagtens ligge stille under bordet, og de fleste gange får vi vand før far og mor får deres at drikke.

Mange feriehilsner fra

Softeng's Pretty Perfect on My Own, Soft Dream's Always First Alina og
Softeng's Jippi HERBIE